

Arrest

nr. 90 740 van 30 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANDEVOORDE, die loco advocaat A. BOERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 28 februari 1978 te Kumasi. U behoort tot de Frafra etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in het dorp Zongo waar uw vader een cacao boerderij had. U liep tevens school in dit dorp waar u samen met uw ouders en jongere zus woonde. Na uw schoolperiode begon u te werken op de boerderij van uw vader. In 2000 overleed uw moeder na een slepende ziekte. Op 20 december 2008 was u aan het werk op de boerderij. U stak er droog gras in brand, toen u besloot naar jullie woning te gaan. Bij uw terugkomst aan de boerderij, die buiten uw dorp is gelegen, merkte u dat de brand zich uitgebreid had, en dat de boerderij van uw

vader vernield was. Niet alleen de boerderij van uw vader was beschadigd, maar ook enkele omliggende boerderijen, zoals die van de chef van het dorp. Deze chef, Attar, had immers een stuk grond en een boerderij naast die van jullie. U merkte dat de brandweer reeds aanwezig was, en belde uw vader, die onmiddellijk naar de boerderij kwam. Jullie besloten om terug naar huis te gaan, uit vrees voor represailles uitgaande van 'chief Attar' wiens boerderij gedeeltelijk vernietigd was. Diezelfde avond kwamen enkele mannen die voor de lokale chef werkten, naar jullie woning. Ze wilden dat u en uw vader met hen meegingen naar 'chief Attar'. Jullie weigerden hierop in te gaan omdat jullie vreesden gedood te worden. Hierop ontstond er een gevecht waarbij uw zus ernstig gewond raakte. Na de tussenkomen van jullie burens konden u en uw vader ontsnappen. Jullie vluchtten in de richting van Burkina Faso waar jullie konden onderduiken bij een vriend van uw vader in Ouagadougou. Kort na jullie aankomst in deze stad vernamen jullie dat uw zus overleden was aan de opgelopen verwondingen. Uw vader probeerde vervolgens om u uit Burkina Faso te krijgen aangezien hij vreesde dat de aanhangers van 'chief Attar' naar Burkina Faso zouden komen. Op 4 mei 2009 kon u uiteindelijk met de hulp van een smokkelaar Burkina Faso verlaten. U ging naar Griekenland en uw vader bleef in Burkina Faso omdat er niet voldoende geld was voor jullie beiden. Vier maanden nadat u in Griekenland was aangekomen, vernam u echter dat uw vader gedood was door aanhangers van 'chief Attar'. In Griekenland vroeg u asiel aan bij de Griekse asielinstanties. U belandde echter al vlug op straat zodat u in juli 2011 in een vrachtwagen naar België kwam. Op 26 juli 2011 kwam u in België en de volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vreest gedood te zullen worden door de lokale 'chief' van uw dorp, of door diens aanhangers, omdat u verantwoordelijk zou zijn voor de gedeeltelijke vernietiging van diens boerderij (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden bij het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kunnen enkele vragen gesteld worden betreffende uw beweerde afkomst uit het Ghanese dorp Zongo. U beweert tijdens het gehoor dat u heel uw leven in dit dorp zou hebben gewoond, dat u hier naar school zou zijn gegaan en dat u er nadien op de boerderij van uw vader zou hebben gewerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Toch is uw kennis over dit dorp en vooral over de omgeving rond Zongo beperkt te noemen. Wanneer u gevraagd wordt of Zongo een stad is of een deel van Kumasi, verklaart u dat Zongo een dorp is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tijdens het gehoor wordt u meermaals gevraagd of het dorp Zongo dan ver van Kumasi gelegen is, waarop u telkens antwoordt dat u het niet weet, dat u denkt dat het ver is maar dat u er niet naartoe ging omdat u meestal in uw dorp bleef (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.9). Uw verklaring hiervoor dat het voornamelijk uw vader was die naar Kumasi ging, en dat u slechts tweemaal naar deze stad bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.3), komt hierbij weinig overtuigend over, ook al in het licht van uw verklaring dat u in Kumasi geboren bent en in het licht van de door u voorgelegde geboorteakte die opgesteld werd in het 'Old Tafo Hospital' in Kumasi en die een vriendin van u zou zijn gaan halen in het hospitaal om het u vervolgens te verzenden per post (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of u de omliggende dorpen kan aangeven rond Zongo, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u geen dorpen kent, en dat u enkel Old Tafo kent, waar u geboren bent (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd naar Old Tafo, antwoordt u dat het een ziekenhuis is, en u voegt eraan toe dat u niet weet of het een dorp is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is wel heel erg merkwaardig dat u geen enkel omliggend dorp van uw beweerde woonplaats Zongo kan vernoemen tijdens het gehoor, in het licht van uw verklaring dat u heel uw leven in Zongo heeft gewoond, en in het licht van uw verklaring dat jullie boerderij niet in Zongo zelf is gelegen maar ver erbuiten, en dat u de wagen van uw vader gebruikte om er naartoe te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Bovendien verklaart u eveneens tijdens het gehoor dat er een school in Zongo zou zijn gelegen, waar zelfs veel kinderen van de omliggende dorpen naartoe zouden gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Wanneer u echter tijdens het gehoor gevraagd wordt of u dan niet met kinderen van andere dorpen op school zat tijdens uw periode op school, antwoordt u van niet en u voegt er weinig overtuigend aan toe dat u geen personen van buiten Zongo kent, en dat u enkel met kinderen van Zongo in de klas zat (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder wordt u tijdens het gehoor gevraagd waar u dan samen met uw vader de bus heeft genomen op de dag dat jullie zijn weggevlucht uit jullie dorp om naar Burkina Faso te gaan, maar ook op deze vraag moet u het antwoord schuldig blijven. U geeft immers als antwoord dat het buiten Zongo was, maar dat u niet weet waar omdat u uw vader volgde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U weet echter evenmin welke dorpen u gepasseerd zou hebben tijdens uw beweerde vlucht uit Zongo, of hoe lang het duurde vooraleer jullie in Burkina Faso aankwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Ook deze verklaringen zijn niet overtuigend te noemen. Tenslotte kunt u niet aangeven wie de andere burens waren wiens grond of eigendommen

beschadigd waren door de brand – gezien uw verklaring dat niet enkel de boerderij van ‘chief Attar’ vernield was, maar ook die van de andere buren (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wie deze andere buren dan waren, verklaart u het niet te weten omdat er regelmatig andere buren zouden zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat er de nodige vragen gesteld kunnen worden bij uw bewering dat u van het dorp Zongo afkomstig zou zijn, zodat de door u aangehaalde problemen, die u situeert in dit dorp, eveneens enigszins in het gedrang komen.

Het zijn echter vooral uw erg vage en weinig concrete verklaringen over de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst die hoegenaamd niet overtuigend overkomen. Zo werd hierboven reeds aangehaald dat u geen idee heeft wie de andere buren zijn wiens eigendommen gedeeltelijk vernietigd zouden zijn door de door u veroorzaakte brand (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Tijdens het gehoor voor het CGVS beweert u bovendien dat een aantal van deze buren eveneens naar uw woning zouden zijn gekomen, samen met de aanhangers van ‘chief Attar, wat het nog opmerkelijker maakt dat u hoegenaamd geen idee heeft wie deze buren dan zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Bovendien liet u het feit dat ook andere buren naar uw woning zouden zijn gekomen op de avond van de beweerde brand om u lastig te vallen in zijn geheel onvermeld tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, dd.14 september 2011, p.3, administratief dossier). Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken haalt u immers enkel aan dat de gronden van ‘chief Attar’ vernietigd zouden zijn, en dat diezelfde avond aanhangers van deze chef naar jullie woning zouden zijn gekomen, waarop er een gevecht zou zijn ontstaan waarbij uw zus het leven liet (zie vragenlijst CGVS, dd.14 september 2011, p.3, administratief dossier). Nergens maakte u melding van andere buren wiens bezittingen vernietigd zouden zijn, of die u zouden zijn komen lastig vallen dezelfde dag dat de brand zou hebben plaatsgevonden (zie vragenlijst CGVS, dd.14 september 2011, p.3, administratief dossier). Wanneer u bovendien tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd wordt wie dan de personen waren die naar jullie woning waren gekomen, moet u het antwoord schuldig blijven; u verklaart namelijk dat u ze niet kent maar dat ‘chief Attar’ ze gezonden had (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd met hoeveel ze waren, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uw verklaringen over de beweerde aanval van uw buren op de avond dat de brand zou hebben plaatsgevonden zijn bijgevolg erg vaag en niet overtuigend te noemen.

Verder verklaart u tijdens het gehoor dat u en uw vader niet mee wilden gaan naar ‘chief Attar’ omdat jullie vreesden gedood te worden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd waarom jullie dit vreesden, aangezien u de brand toch niet met opzet had veroorzaakt, geeft u aan dat er in het verleden al drie personen waren gedood die problemen hadden gekend met de dorpschef (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of jullie geen poging tot bemiddeling hebben ondernomen met de dorpschef, antwoordt u van niet, omdat jullie hem vreesden (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u echter gevraagd wordt wie deze drie personen waren die gedood waren door de dorpschef, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd wanneer ze gedood waren, verklaart u eveneens het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Tenslotte weet u evenmin waarom of in welke context deze drie personen gedood zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Bijgevolg zijn ook uw verklaringen betreffende de door u beweerde dood van drie personen in het verleden, nadat ze problemen zouden hebben gehad met de dorpschef, erg vaag en niet overtuigend te noemen, wat toch opmerkelijk is, aangezien deze door u vernoemde precedentes net de reden en oorzaak zouden geweest zijn van jullie angst ten opzichte van ‘chief Attar’.

Bovendien is uw kennis over deze ‘chief Attar’, wiens boerderij naast die van u en uw vader zou hebben gelegen, eveneens erg beperkt. U beweert dat hij van Ashanti afkomst is en de chef is van het hele dorp (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U kent echter zijn volledige naam niet, en kent zijn familie niet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U beweert dat u hem helemaal niet goed kent, dat u nooit met hem heeft gepraat waardoor u niet veel over hem kan zeggen, en dat u nog nooit met hem problemen had gehad voor de beweerde brand (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Het is opmerkelijk te noemen dat uw kennis erg beperkt is over de persoon die de aanleiding en de oorzaak van uw vlucht uit Ghana was, en die de kern uitmaakt van uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst.

Tot slot zijn uw verklaringen over de beweerde dood van uw vader in Burkina Faso, nadat u reeds naar Griekenland was gevlucht, eveneens heel erg vaag te noemen. U beweert immers dat u samen met uw vader naar Burkina Faso zou zijn gevlucht op 20 december 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart dat u en uw vader vervolgens in Ouagadougou zouden hebben verbleven bij een vriend van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Op 4 mei 2009 zou u Burkina Faso hebben verlaten om naar Griekenland te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat u geen idee heeft waar u in Ouagadougou heeft verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of het in het centrum van de stad was, of buiten de stad, antwoordt u eveneens dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart verder dat uw vader gedood zou zijn door aanhangers van ‘Chief Attar’ in Burkina Faso nadat u naar Griekenland was gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, p.7).

Terzijde kan opgemerkt worden dat het vreemd is dat u dit tijdens het gehoor vermeldt, nadat u de kans had gekregen om uw problemen te vertellen aan de interviewer, door te verklaren dat u nog iets wil toevoegen wat u vergeten te vertellen was, hoewel het toch geen onbelangrijk element in uw asielrelaas betreft (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verder heeft u geen idee in welke omstandigheden uw vader zou zijn omgekomen, noch wanneer uw vader precies zou zijn overleden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart immers dat de vriend van uw vader u zou gebeld hebben toen u in Griekenland verbleef en dat deze vriend u gezegd zou hebben dat uw vader vermoord was door aanhangers van 'Chief Attar' (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wat dan de precieze omstandigheden waren waarin uw vader was omgekomen, geeft u nogal vaag aan dat uw vader buiten was en dat mensen hem vermoord zouden hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd hoe uw vriend dan wist dat uw vader was aangevallen door aanhangers van 'chief Attar', geeft u aan dat hij het dacht en dat het niemand anders kon geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het betreft dus in feite een veronderstelling dat uw vader omgebracht zou zijn door aanhangers van 'Chief Attar' in Burkina Faso, aangezien u eveneens verklaart dat de vriend van uw vader niet zelf had gezien wat er gebeurd was. Bovendien zou het vreemd genoemd kunnen worden dat de aanhangers van 'Chief Attar' vanuit Ghana naar Burkina Faso zouden zijn gekomen, zoveel maanden na het beweerde brandincident, om zich te wreken op uw vader. Wanneer u verder tijdens het gehoor gevraagd wordt wat er verder met uw vader is gebeurd, en waar hij begraven is, geeft u aan dat u het niet weet met als weinig overtuigende uitleg dat u het telefoonnummer van de vriend van uw vader in Burkina Faso niet had (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bijgevolg zijn uw verklaringen omtrent het beweerde overlijden van uw vader, en over de omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd, erg vaag en weinig overtuigend te noemen. Uw verklaringen betreffende uw beweerde problemen die u in uw land van herkomst zou hebben gehad zijn bijgevolg in die mate vaag te noemen dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Tot slot legt u volgende documenten neer voor het CGVS ter staving van uw asielrelaas. Vooreerst legt u een 'wanted'-document voor waarin vermeld staat dat u gezocht zou zijn door 'Chief Attar' en dat hij een beloning zou geven aan degene die u bij hem zou brengen (zie administratief dossier). Het betreft echter een kopie, zoals u zelf aangeeft tijdens het gehoor, zodat de authenticiteit ervan niet kan nagegaan worden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verder legt u eveneens een kopie voor van uw Ghanese geboorteakte maar dit document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. De door u voorgelegde documenten wijzigen bijgevolg niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker vindt het onbegrijpelijk dat de bestreden beslissing twijfelt aan zijn origine, identiteit en herkomst en dat de door hem geuite vrees voor vervolging niet aannemelijk wordt geacht.

In eerste instantie meent de verzoekende partij dat haar identiteit en herkomst voldoende bewezen zijn door de voorgelegde geboorteakte.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad er op dat dit behoort tot zijn soevereine appreciatiebevoegdheid. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu, zoals verder zal blijken, niet het geval is (RvS 14 juli 2011, nr. 7257 (c)). Bovendien hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers

gemakkelijk via knip en plakwerk te vervalsen. De geboorteakte werd slechts in kopie voorgelegd. Bovendien bewijst de geboorteakte in casu niet dat de drager van de akte de persoon is vermeld in de akte. Dit document heeft geen bewijswaarde.

Hetzelfde geldt voor het document “wanted (...)” genaamd dat ook slechts in kopie is voorgelegd. Waar nog kan aangenomen worden dat dit document niet in originele vorm kan worden bijgebracht vermag dit document de vastgestelde leemtes in de verklaringen en het gebrek aan kennis over de elementen van het asielrelaas die de kern betreffen, niet te herstellen. Gelet op wat volgt wordt aan dit document geen waarde gehecht.

Immers stelt de bestreden beslissing op correcte wijze het volgende vast:

“Vooreerst kunnen enkele vragen gesteld worden betreffende uw beweerde afkomst uit het Ghanese dorp Zongo. (...) Toch is uw kennis over dit dorp en vooral over de omgeving rond Zongo beperkt te noemen. Wanneer u gevraagd wordt of Zongo een stad is of een deel van Kumasi, verklaart u dat Zongo een dorp is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tijdens het gehoor wordt u meermaals gevraagd of het dorp Zongo dan ver van Kumasi gelegen is, waarop u telkens antwoordt dat u het niet weet, dat u denkt dat het ver is maar dat u er niet naartoe ging omdat u meestal in uw dorp bleef (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.9). Uw verklaring hiervoor dat het voornamelijk uw vader was die naar Kumasi ging, en dat u slechts tweemaal naar deze stad bent geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.3), komt hierbij weinig overtuigend over, ook al in het licht van uw verklaring dat u in Kumasi geboren bent en in het licht van de door u voorgelegde geboorteakte die opgesteld werd in het ‘Old Tafo Hospital’ in Kumasi en die een vriendin van u zou zijn gaan halen in het hospitaal om het u vervolgens te verzenden per post (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt of u de omliggende dorpen kan aangeven rond Zongo, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u geen dorpen kent, en dat u enkel Old Tafo kent, waar u geboren bent (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd naar Old Tafo, antwoordt u dat het een ziekenhuis is, en u voegt eraan toe dat u niet weet of het een dorp is (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is wel heel erg merkwaardig dat u geen enkel omliggend dorp van uw beweerde woonplaats Zongo kan vernoemen tijdens het gehoor, in het licht van uw verklaring dat u heel uw leven in Zongo heeft gewoond, en in het licht van uw verklaring dat jullie boerderij niet in Zongo zelf is gelegen maar ver erbuiten, en dat u de wagen van uw vader gebruikte om er naartoe te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Bovendien verklaart u eveneens tijdens het gehoor dat er een school in Zongo zou zijn gelegen, waar zelfs veel kinderen van de omliggende dorpen naartoe zouden gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Wanneer u echter tijdens het gehoor gevraagd wordt of u dan niet met kinderen van andere dorpen op school zat tijdens uw periode op school, antwoordt u van niet en u voegt er weinig overtuigend aan toe dat u geen personen van buiten Zongo kent, en dat u enkel met kinderen van Zongo in de klas zat (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder wordt u tijdens het gehoor gevraagd waar u dan samen met uw vader de bus heeft genomen op de dag dat jullie zijn weggevlucht uit jullie dorp om naar Burkina Faso te gaan, maar ook op deze vraag moet u het antwoord schuldig blijven. U geeft immers als antwoord dat het buiten Zongo was, maar dat u niet weet waar omdat u uw vader volgde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U weet echter evenmin welke dorpen u gepasseerd zou hebben tijdens uw beweerde vlucht uit Zongo, of hoe lang het duurde vooraleer jullie in Burkina Faso aankwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Ook deze verklaringen zijn niet overtuigend te noemen. Tenslotte kunt u niet aangeven wie de andere burens waren wiens grond of eigendommen beschadigd waren door de brand – gezien uw verklaring dat niet enkel de boerderij van ‘chief Attar’ vernield was, maar ook die van de andere burens (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wie deze andere burens dan waren, verklaart u het niet te weten omdat er regelmatig andere burens zouden zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat er de nodige vragen gesteld kunnen worden bij uw bewering dat u van het dorp Zongo afkomstig zou zijn, zodat de door u aangehaalde problemen, die u situeert in dit dorp, eveneens enigszins in het gedrang komen.”

Deze motieven zijn correct, vinden steun in het administratief dossier en worden in het verzoekschrift geenszins weerlegd. Evenmin wordt een aannemelijke verklaring gegeven om deze motieven te weerleggen.

Voorts blijkt uit het administratief dossier, eveneens op correcte wijze in de bestreden beslissing weergegeven, dat de verzoekende partij slechts vage verklaringen aflegt over de concrete problemen in haar land van herkomst. Zo valt op dat de verzoekende partij beweert dat burens naar haar woning zijn gekomen na de brand, samen met de aanhangers van haar vervolger Chief Attar maar geen idee heeft wie deze burens dan wel zijn (gehoorverslag, pagina 11), terwijl van dit feit geen melding is gemaakt voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien weet de verzoekende partij met hoeveel ze waren (gehoor-

verslag, pagina 12). Voorts verwijst de verzoekende partij naar de dood van drie personen veroorzaakt door hun vervolger maar kent zij niet de namen van deze personen en evenmin de context waarin de dood is veroorzaakt, wat hoogst bevreemdend is nu dit mede de oorzaak is van de vrees van de verzoekende partij.

Evenmin kent de verzoekende partij de naam van de "chief" van het dorp terwijl diens boerderij naast de boerderij van de verzoekende partij is gelegen en de verzoekende partij heel haar leven lang in het dorp woonde (gehoorverslag, pagina 13).

Tot slot zijn de verklaringen van de verzoekende partij, zoals juist weergegeven in de bestreden beslissing, onaannemelijk omdat zij veel te vaag blijft met betrekking tot de gebeurtenissen rond de voorgehouden dood van haar vader (gehoorverslag, pagina's 7 en 8). Het motief dat stelt: *"Tot slot zijn uw verklaringen over de beweerde dood van uw vader in Burkina Faso, nadat u reeds naar Griekenland was gevlucht, eveneens heel erg vaag te noemen. U beweert immers dat u samen met uw vader naar Burkina Faso zou zijn gevlucht op 20 december 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart dat u en uw vader vervolgens in Ouagadougou zouden hebben verbleven bij een vriend van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Op 4 mei 2009 zou u Burkina Faso hebben verlaten om naar Griekenland te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat u geen idee heeft waar u in Ouagadougou heeft verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of het in het centrum van de stad was, of buiten de stad, antwoordt u eveneens dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart verder dat uw vader gedood zou zijn door aanhangers van 'Chief Attar' in Burkina Faso nadat u naar Griekenland was gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Terzijde kan opgemerkt worden dat het vreemd is dat u dit tijdens het gehoor vermeldt, nadat u de kans had gekregen om uw problemen te vertellen aan de interviewer, door te verklaren dat u nog iets wil toevoegen wat u vergeten te vertellen was, hoewel het toch geen onbelangrijk element in uw asielrelaas betreft (zie gehoorverslag CGVS, p.7)." (...) "U verklaart immers dat de vriend van uw vader u zou gebeld hebben toen u in Griekenland verbleef en dat deze vriend u gezegd zou hebben dat uw vader vermoord was door aanhangers van 'Chief Attar' (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wat dan de precieze omstandigheden waren waarin uw vader was omgekomen, geeft u nogal vaag aan dat uw vader buiten was en dat mensen hem vermoord zouden hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd hoe uw vriend dan wist dat uw vader was aangevallen door aanhangers van 'chief Attar', geeft u aan dat hij het dacht en dat het niemand anders kon geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het betreft dus in feite een veronderstelling dat uw vader omgebracht zou zijn door aanhangers van 'Chief Attar' in Burkina Faso, aangezien u eveneens verklaart dat de vriend van uw vader niet zelf had gezien wat er gebeurd was. Bovendien zou het vreemd genoemd kunnen worden dat de aanhangers van 'Chief Attar' vanuit Ghana naar Burkina Faso zouden zijn gekomen, zoveel maanden na het beweerde brandincident, om zich te wreken op uw vader. Wanneer u verder tijdens het gehoor gevraagd wordt wat er verder met uw vader is gebeurd, en waar hij begraven is, geeft u aan dat u het niet weet met als weinig overtuigende uitleg dat u het telefoonnummer van de vriend van uw vader in Burkina Faso niet had (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bijgevolg zijn uw verklaringen omtrent het beweerde overlijden van uw vader, en over de omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd, erg vaag en weinig overtuigend te noemen"* is correct en wordt door de Raad hernomen en als eigen beschouwd.

Tot slot dient er te worden vastgesteld dat in het verzoekschrift zelfs geen poging wordt ondernomen om de hierboven besproken motieven te betwisten of te weerleggen. De door de verzoekende partij overgemaakte stukken vermogen een dergelijk vaag en onaannemelijk relaas niet te herstellen.

De Raad herinnert eraan dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124), wat in casu niet het geval is. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-

generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. In casu faalt de verzoekende partij in haar bewijsvoering.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In wat een tweede middel dient te worden genoemd voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat de politieke stabiliteit met een zeer groot voorbehoud moet worden beoordeeld, gelet op het recent overlijden van de president. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande haar asielrelaas en op de overige elementen in het dossier toont zij, met deze bewering, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Bovendien dient er bij de beoordeling van de noodzaak om de subsidiaire bescherming toe te kennen, met de feitelijke toestand rekening te worden gehouden, hetgeen betekent de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Degene die geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst verschaft, zoals in casu, maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. De subsidiaire beschermingsstatus kan niet worden toegekend.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN